

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: یانا فرلینگ هوس Interview: Jana Frielinghaus

برگردان: م. ن.

۱۹ اپریل ۲۰۱۶

حفاظت از مرزها مقدم تر از حمایت از کودکان

۵ هزار و ۸۰۰ طفل زیر سن قانونی پناهنده در آلمان ناپدید شده اند. دولت خود را مسئول نمیداند. صحبت با خانم "لویز

امتسبرگ" luise-amtsberg.de

Foto: Foto: luise-amtsberg.de

خانم "لویز امتسبرگ" سخنگوی سیاسی حزب "اتحاد ۹۰/سبزها" در پارلمان آلمان است.

سؤال:

دولت آلمان به جواب درخواست پارلمانی که حزب شما ارائه کرده بود، اعلام کرد که در جمهوری فدرال آلمان به

تعداد ۵ هزار و ۸۰۰ تن از اطفال و جوانان زیر سن پناهنده به حیث "مفقود" ثبت شده اند. توضیحات دولت در این

رابطه چیست؟

"لونیز امتسبرگ":

پاسخ دولت در حد حدس و رایزنی باقی مانده است. به طور مثال، شاید بعضی اطفال چندین مرتبه ثبت نام شده باشند. شاید بعضی اطفال به کشور های دیگر اروپائی سفر کرده باشند، تا نزد والدین و خویشاوندان شان بروند. اما نگران کننده این است، که دولت توجه جدی به این موضوع ندارد، که شاید بسیاری از آنها در چنگال جنایتکاران و یا در شرایط استثماری گرفتار شده باشند. اما دولت در این رابطه معلومات موثق به دسترس ندارد. پس خیلی مهم است، که وضاحت در مورد محل اقامت این اطفال، به منظور جلوگیری از چنین چیزی در آینده، به دست آید. در قدم اول، باید از آنهایی که دوباره پیدا شده اند - در سال گذشته تقریباً ۲۲۰۰ طفل و نوجوان بود- مفصلاً از دلایل ناپدید شدن و از تجارب شان پرسیده شود.

سؤال:

تعداد موارد حل نشده، به مقایسه به سال ۲۰۱۴ نه تنها که مطلق نیست، بلکه از نظر درصدی بالا رفته است....

"لونیز امتسبرگ":

زمانی که در سال ۲۰۱۴ بیش از نصف اطفال ناپدید شده بازگشتند، روشنگری و تجسس [در رابطه با اطفال مفقود شده] ۲۷ در صد کاهش یافت. امکان این هم وجود دارد، که اطفال در اردوگاه های اولیه ثبت نام برای مدت طولانی تنها گذاشته می شوند و کمک دریافت نمی کنند، تا نزد خویشاوندان شان بروند. از آن گذشته دولت فدرال المان امکانات "الحاق به خانواده" را از نگاه قانونی بیشتر محدود ساخته است.

سؤال:

در خواست شما از دولت چیست، و وظایف ایالات فدرال را در چه می بینید؟

"لونیز امتسبرگ":

طبعاً، ایالات فدرال نباید از مسؤلیت میرا باشند. اینجا باید اعتراف کرد که - به استثنای ایالاتی که سبز ها در آن شریک اند- اقدامات پیشگیرانه به قدر کافی انجام داده نشده است. این [کمبودی] باید به شدت انتقاد شود، زیرا این موضوع، مربوط به آسیب پذیرترین ها بین پناهندگان است. دولت المان اظهار می کند، که این وضعیت بهبود خواهد یافت، زیرا در حال حاضر "قانون بهبود تبادل اطلاعات" تصویب شده است. این قانون، شرایط ثبت نام و جمع آوری اطلاعات را ساده و همونوا [در همه ایالات] ساخته است. البته این کاملاً درست و مهم است، اما کافی نیست. مهم تر از این، اطلاعات در مورد عوامل ناپدید شدن اطفال - و پیشگیری از آن است. به طور مثال، افراد زیر سن قانونی را باید در ادارات (اقامتگاه) "کمک به جوانان زیر سن" مقیم ساخت. اینها به مراقبان و مشاوران حقوقی نیاز دارند، که الحاق ایشان را با خانواده های شان برنامه ریزی کنند و به طور مناسب به وضعیت زندگی هریک اینها، عکس العمل نشان داده بتوانند. متأسفانه این چنین "شبکه های کمک" برای همه اطفال و جوانان وجود ندارد. ما به عنوان جناح پارلمانی پیشنهاد کردیم، که این نوع شبکه های کمک باید تقویت شوند و ادارات موجود در شهر ها و مناطقی که به خصوص تعداد عظیمی از کودکان و نوجوانان بی سرپرست آنجا می آیند، گسترش داده شوند. در عوض، سیاستمداران ایالات و دولت فدرال تصمیم گرفتند، که طبق "کلید تقسیمات کونیک شتاین Königsteiner Schlüssel" افراد زیر سن قانونی را نیز بالای تمام ایالات تقسیم کنند. در نتیجه، باز هم اطفال و نوجوانان بی سرپرست به اردوگاه های اولیه ثبت نام راجع می شوند و در آنجا کمک های مناسب حال شان را دریافت نمی کنند. من آرزو می

کنم، که در رابطه به راه های حل فکر شود، تا الحاق به خانواده ها سریع تر و بدون بروکراسی صورت گیرد. زیرا به منافع هیچ کس در اروپا نمی تواند باشد، که یک طفل در شهر کیل تنها باشد، در حالی که فامیلش آنطرف بحیره شرق زندگی می کند. این یک عملِ پوچ و از نگاه قانون بشری قابل قبول نیست.

سؤال:

شما همچنان پرسیدید، که به چه تعداد از نوجوانان از مرز های المان به اتریش دوباره بازگستاده شده اند....

"لونیز امتسبرگ":

در سال ۲۰۱۵ تقریباً ۳۰۰ نوجوان، که گویا نمی خواستند، درخواست پناهندگی را به المان بدهند، دوباره به کشور اتریش بازگستاده شده اند. در این موارد خاص، ادارات المان مطمئن نیستند، که آیا در کشور همسایه مراقبت کافی از این اطفال صورت می گیرد و یا نهچه در مرز هیچ سرپرست یا مشاور قانونی برای این اطفال وجود نداشت. این خود واضح می سازد، که حفاظت مرزی مقدم تر از رفاه کودکان است.

منبع:

<http://www.jungewelt.de/2016/04-14/005.php>